

Дело C-236/09

Association belge des Consommateurs Test-Achats ASBL и др.

срещу

Conseil des ministres

(Преюдициално запитване,
отправено от Cour constitutionnelle)

„Преюдициално запитване — Основни права — Борба с дискриминацията —
Равно третиране на жените и мъжете — Достъп до стоки и услуги и
предоставяне на стоки и услуги — Застрахователни премии и обезщетения —
Актюерски фактори — Отчитане на пола като фактор при оценката на
застрахователни рискове — Частни договори за застраховка „Живот“ —
Директива 2004/113/ЕО — Член 5, параграф 2 — Дерогация, която не е
ограничена във времето — Харта на основните права на Европейския съюз —
Членове 21 и 23 — Невалидност“

Заклучение на генералния адвокат г-жа J. Kokott, представено на 30 сеп- тември 2010 г.	I - 775
Решение на Съда (голям състав) от 1 март 2011 г.	I - 800

Резюме на решението

Право на Съюза — Принципи — Равно третиране — Равно третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до стоки и услуги и предоставянето на стоки и услуги — Директива 2004/113 — Актюерски фактори (член 5, параграф 2 от Директива 2004/113 на Съвета)

Член 5, параграф 2 от Директива 2004/113 относно прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до стоки и услуги и предоставянето на стоки и услуги е невалиден, считано от 21 декември 2012 г.

мъжете, залегнал в членове 21 и 23 от Хартата на основните права на Европейския съюз, съответното положение на жените и мъжете от гледна точка на договорените от тях застрахователни премии и обезщетения, е сходно.

Безспорно преследваната от Директива 2004/113 цел в сектора на застрахователните услуги, видно от член 5, параграф 1 от Директивата, е да се прилага правилото за премии и обезщетения, независещи от пола. В съображение 18 от споменатата директива изрично се посочва, че за да се гарантира равното третиране на мъжете и жените, използването на пола като актюерски фактор не би трябвало да води, за застрахованите лица, до разлики в премията и обезщетенията. В съображение 19 от Директивата се изтъква възможността държавите членки да не прилагат правилото за премии и обезщетения, независещи от пола, като „дерогация“. Следователно Директива 2004/113 се основава на предпоставката, че за целите на прилагането на принципа на равно третиране на жените и

Член 5, параграф 2 от Директива 2004/113, който дава възможност на съответните държави членки да запазят без ограничение във времето дерогация на правилото за премии и обезщетения, независещи от пола, пречи да се постигне целта за равно третиране на жените и мъжете, преследвана с посочената директива, и е несъвместим с членове 21 и 23 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Ето защо споменатата разпоредба трябва да се приеме за невалидна след изтичането на подходящ преходен период.

(вж. точки 30, 32—34 и диспозитива)